

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2544/2022
09.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Мирјане Андријашевић, Весне Мاستиловић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Игњат Спасић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство унутрашњих послова, Дирекција полиције, Полицијска управа у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1358/22 од 22.03.2022. године, у седници већа одржаној 09.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1358/22 од 22.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1358/22 од 22.03.2022. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1 3362/20 од 20.07.2021. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име разлике између исплаћене и припадајуће зараде за период од 01.11.2015. године до 31.12.2018. године исплати износе означене у изреци са законском затезном каматом по месечном доспећу (став први изреке). Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.000,00 динара (став други изреке).

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1358/22 од 22.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 3362/20 од 20.07.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, из свих разлога предвиђених Законом о парничном поступку са предлогом да се о њој одлучи као о изузетно дозвољеној.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2).

Предмет спора је потраживање тужиоца за накнаду зараде због фактичког вршења послова ... у периоду од 2015. године закључно са 2018. годином. Нижестепени судови су одбили тужбени захтев, налазећи да тужиоцу не припада наведено увећање на основу одредбе члана 187. став 1. Закона о полицији и члана 12. став 1. тачка 5. Посебног колективног уговора за полицијске службенике. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда у којима је одлучивао о истоветним захтевима странака, са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена уз ревизију није доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично-правној ситуацији. Стога нису испуњени услови да се одлучи о ревизији као изузетно дозвољеној, па је Врховни суд применом члана 404. одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни суд је оценио да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев у овој врсти спорова односи на потраживање у новцу, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници из радног односа поднета је 30.11.2018. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 246.946,90 динара.

Како се у овом радном спору тужбени захтев односи на потраживање у новцу у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**